

Holgar Jacobsen

ARRINI ERU ØGILIG

–Tíðin lekir ikki øll sár, men hon økir frástøðuna, sum tá tú hyggur at einum málningi. Stendur tú ov nær, so sært tú hann ikki, men tá tú fert burturfrá, so sært tú skapini. Soleiðis eri eg komin burturúr hesi sváru sorgini. Men arrini eru øgilig, og tey hava merkt meg á fleiri mátar, sigur 56 ára gamli tónleikarin Holgar Jacobsen úr Sørvági, um fleiri tung ár í lívi hansara, sum vóru merkt av sjúku og missi, og sum nú gevur út nýtt staklag, ið markerar eitt nýtt tíðarskeið í lívi hansara

ANNIKA KUNOY IM

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

– Tilveran hjá mær hevur verið merkt av ógvusligum hendinum, sum eg hevði viljað verið fyri uttan. Eg eri her enn, sigur Holgar Jacobsen, áðrenn hann andar djúpt og fer at greiða frá, hvussu lagnan er farin við honum seinastu tíggju árin, ið hava verið merkt av sjúku og missi. Nú hevur hann latið av hondum staklagið »Tíðarhvarvið nýggja«, sum onkursvegna markerar, at ein tíð er farin og ein nýggj stendur fyri framman.

– Kanska tað enn verður eitt tíðarhvarv nýggja, sigur tónleikarin úr Sørvági.

Um várið 2010, tá Holgar Jacobsen arbeiddi við fyrstu solo-útgávu síni »Ongan Veg«, byrjaði hann at kenna seg illa til passar. Tá fløgan var liðug, fór Holgar Jacobsen við henni til prentingar. Á veg út aftur, uttanfyri studio hjá Finni Hansen, small hann um. Holgar Jacobsen var fluttur á

Landssjúkrahúsið, har hann fekk at vita, at støðan var álvarsom. Ivi var í, um talan var um blóðpropp í hjartanum ella um ein æðr í hjartanum var kollapsað.

– Eg varð stabiliseraður á Landssjúkrahúsinum, og Ólavsøkumorgun 2010 varð eg flogin niður á Ríkissjúkrahúsið, sigur Holgar Jacobsen frá.

Um hetta mundi var kona Holgar, Noomi, ógvuliga sjúk av sclerosu. Hon hevði verið sjúk í mong ár, og í 2010 var hon óhjálpin. Holger Jacobsen fór tí einsamallur til Danmarkar, har hann lá í

sjúkrastovuni, tá mamma hansara ringir til hansara 1. august 2010.

– Mamma ringdi og segði, at pápi mín, sum júst varð blivin 75 ár var illa sjúk. Hann hevði bráðliga fingið eina aneurismu, sum var við at breyta. Sannlíkindini fyri at hann fór at yvirleva vóru bara um 20 prosent, og umstøðurnar vóru ringar. Tveir tímar seinni ringir hon aftur og sigur, at hann var deyður, greiðir Holgar Jacobsen syrgin frá.

Læknarnir í Danmark avgera at biða eitt sindur við skurðviðgerini hjá Holgari, tí hann var illa fyri

og strongdu og syrgiligu umstøðurnar gjørdur ilt verri. Náttina fyri at jarðarferðin hjá pápa Holgari skuldi vera, liggur hann í songini og lesur. Knappliga er hann burtur.

– Tá eg vakni aftur, eri eg umgirdur av fólki í grønum. Tey siga mær, at støðan er álvarsom, og skurðlæknin greiðir frá, at tíverri verður hann noyddur til at leggja meg undir bráðfeingis skurðviðgerð. Hann spyr meg, um eg vildi ringja heim Føroya og fortelja teimum har heima, at eg var á veg undir skurð. Eg sigi nei. Tey hava tað nóg ringt har uppi, sigur hann álvarsliga frá.

Meðan Holgar liggur og bíðar, fær hann nýggj boð. Nú slær hjartað aftur normalt, og læknin vil útseta skurðviðgerðina til dagin eftir, soleiðis at Holgar hann vera fastandi, tá hann fer undir skurð.

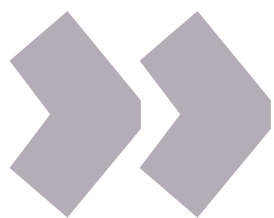
– Hetta kann kallast lagnunar

speisemi, men tá pápi mín varð borðin út í kirkjugarðin, varð eg trillaður inn í skurðstovuna, sigur Holgar Jacobsen, sum ikki slapp heim til Føroya at fylgja pápa sínum til seinasta hvíldarstað sitt, av tí at hann enn sjálvur var álvarsliga sjúk.

– Eg ímyndi mær, hvussu mamma hevur havt tað, tá pápi fór til gravar, og einasti sonur hennara lá undir skurði í Danmark, sigur hann tungur í huga.

Sangur kom til hansara

– Tá eg fór vestur við sjúkrabili hendan Ólavsøkumorgunin, var pápi mín komin vestur at siga mær farvæl. Hann kom inn í sjúkrabilin og hálsfevndi og kysti meg. Eg sá hann út gjøgnum síðuhurðina á sjúkrabilinum, og myndin av honum kámaðist síðani í fjallamyndina, sigur Holgar Jacobsen frá um seinastu

Eg eri enn ein kensluborin persónur, sum hevur lætt til tár. Eg leggi einki í tað. Eg

vil vera hann, eg eri

